

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 kwietnia 1950 r.

w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o przekształceniu urzędu Ministra Skarbu w urząd Ministra Finansów (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 101) oraz art. 23 ustawy z dnia 10 lutego 1949 r. o zmianie organizacji naczelných władz gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 43) zarządza się za zgodą Rady Państwa, co następuje:

§ 1. 1. Do zakresu działania Ministra Finansów należą sprawy:

- 1) sporządzania preliminarza budżetu państwowego, wykonywania tego budżetu oraz sporządzania sprawozdania z jego wykonania (zamknięcie rachunków);
- 2) normowania w zakresie układania budżetów terytorialnych;
- 3) rozpatrywania preliminarza dochodów i wydatków urzędów, zakładów i instytucji objętych budżetem państwowym; kontrolowania ich gospodarki finansowej co do terminowego pobierania dochodów i zgodnego z budżetem zużycia środków budżetowych oraz ewentualnych pozabudżetowych środków specjalnych, jak również przestrzegania dyscypliny finansowo-budżetowej, etatów i płac;
- 4) rozpatrywania planów finansowych przedsiębiorstw uspołeczniionych, kontrolowania ich gospodarki finansowej oraz wykonania przez nie: planów rentowności, zobowiązań wobec budżetu, akumulacji środków obrotowych, środków na inwestycje i kapitalne remonty; kontrolowania legalności i celowości.

- ści wydatków oraz przestrzegania dyscypliny w dziedzinie finansowej, etatów, płac i wydatków zarządu;
- 5) normowania w zakresie opracowywania i wykonywania planów: kredytowego i kasowego;
  - 6) kontrolowania gospodarki finansowej organizacji społecznych, korzystających z pomocy finansowej Państwa;
  - 7) normowania rachunkowości i sprawozdawczości finansowej urzędów, zakładów i instytucji objętych budżetem państwowym i organizacji społecznych, korzystających z pomocy finansowej Państwa;
  - 8) normowania rachunkowości oraz — w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — sprawozdawczości finansowej przedsiębiorstw społecznych;
  - 9) normowania trybu zatwierdzania bilansów i sprawozdań z wykonania budżetu;
  - 10) opracowywania norm finansowych;
  - 11) rozliczeń w gospodarce społecznej;
  - 12) organizowania i nadzorowania wymiaru i poboru podatków i innych danin publicznych oraz innych dochodów gospodarki narodowej;
  - 13) nadzoru nad działalnością i zatwierdzania bilansów banków oraz instytucji kredytowych;
  - 14) organizowania oszczędności ludności, emisji pożyczek państwowych i nadzorowania działalności kas oszczędnościowych;
  - 15) ubezpieczeń osobowych i rzeczowych;
  - 16) emerytur i rent;
  - 17) ewidencji długów państwowych oraz sprawy ich umorzeń i obsługi;
  - 18) normowania w zakresie sporządzania i wykonywania planów obrotów płatniczych z zagranicą oraz gospodarki zagranicznymi środkami płatniczymi i kruszcami szlachetnymi;
  - 19) monopolu loteryjnego;
  - 20) zwalczania przestępczości skarbowej;
  - 21) kadr osobowych organów i instytucji finansowych oraz szkolenia tych kadr;
  - 22) organizowania badań naukowych, publikacji wydawnictw oraz nadzoru nad instytutami naukowo-badawczymi w zakresie finansów;
  - 23) ochrony celnej granic Państwa i współdziałania w tym zakresie z innymi władzami;
  - 24) likwidacji majątków opuszczonych oraz innych, przechodzących na rzecz Skarbu Państwa lub stanowiących jego własność, a przeznaczonych do likwidacji;
  - 25) zastępstwa prawnego interesów Państwa, instytucji i przedsiębiorstw państwowych w granicach zleconych szczególnymi przepisami Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej;
  - 26) nadzoru nad przedsiębiorstwami, których spis ustala Rada Ministrów w drodze uchwały;
  - 27) inne sprawy należące dotychczas do zakresu działania Ministra Skarbu lub zastrzeżone Ministrowi Finansów szczególnymi przepisami.
2. Minister Finansów współdziała z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego w zakresie opracowywania zasad polityki cen i płac.
- § 2. Do zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w dziedzinie finansowej należą następujące sprawy:
- 1) opracowywania wieloletnich planów finansowych;
  - 2) opracowywania programu zadań finansowych Narodowego Planu Gospodarczego i wynikających z tych zadań ogólnych limitów finansowych;
  - 3) opiniowania zgodności projektów planów finansowych, preliminarza budżetowego i innych zamierzeń finansowych z Narodowym Planem Gospodarczym;
  - 4) opiniowania podstawowych norm dla planów finansowych;
  - 5) opracowywania kwartalnych i rocznych bilansów pieniężnych dochodów i wydatków ludności;
  - 6) opracowywania wzajemnego układu kosztów własnych, cen i taryf we wszystkich działach gospodarki narodowej;
  - 7) rozpatrywania i opiniowania wniosków resortowych w sprawie ustalania cen, taryf i marż aparatu dystrybucyjnego w gospodarce społecznej oraz zatwierdzania tych cen, taryf i marż zgodnie z odrębnymi przepisami;
  - 8) opracowywania planów obniżenia kosztów własnych w gospodarce społecznej oraz kontrola wykonania tych planów, jak również opiniowanie zamierzeń finansowych w tym zakresie;
  - 9) opracowywania z punktu widzenia kosztów własnych i cen wniosków w zakresie rozliczeń w gospodarce społecznej oraz opiniowania zasad tych rozliczeń.
- § 3. 1. W celu wykonania zadań określonych w § 1 Ministrowi Finansów przysługują następujące uprawnienia w zakresie rewizji i kontroli finansowej w stosunku do wszystkich urzędów, zakładów i instytucji objętych budżetem państwowym, przedsiębiorstw społecznych i organizacji społecznych, korzystających z pomocy finansowej Państwa:
- a) 1. przeprowadzania rewizji finansowych; sprawdzania stanu gotówki, papierów wartościowych

wych, wartości materialnych, dokumentów płatniczych i kasowych, zapisów buchalteryjnych, planów, zestawień jak również wszelkich innych dokumentów dotyczących stanu ich gospodarki finansowej; żądania wyjaśnień pisemnych i kopii dokumentów; otrzymywania od organów kontrolnych informacji dotyczących faktów ujawnionych przy rewizji lub lustracji;

2. wydawania zarządzeń niezbędnych dla usunięcia uchybień w zakresie gospodarki finansowej, a w przypadkach szczególnych zawieszania finansowania instytucji naruszających dyscyplinę finansową;

3. żądania materiałów niezbędnych dla zestawienia preliminarza budżetu państwowego i innych planów finansowych;

b) wszelkie inne uprawnienia, które na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów przysługiwały Ministrowi Skarbu i organom jemu podległym.

2. Minister Finansów może uprawnienia swoje (ust. 1) przekazać w całości lub w części organom podległym.

§ 4. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 190) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3 pkt 1 lit. c) skreśla się wyrazy „oraz rachunkowości w gospodarce uspołecznionej“;

2) w § 3 pkt 2 skreśla się lit. a);

3) w § 3 skreśla się pkt 3.

§ 5. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów i Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Wiceprezes Rady Ministrów i Przewodniczący
Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego:
H. Minc

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*